

[Arne Melchior]

direktoratet har al god anledning til nær kontakt med personalegrupperne og hele personalet, så vi tror ikke, der er noget at vinde ved et forslag, som ser kønt og ikke ulogisk ud, men som egentlig ikke vil bringe tingene bedre frem.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg kan helt og fuldt henholde mig til de argumenter, som ministeren fremførte, og den konklusion, han drog. Det hedder i beslutningsforslag nr. B 120, at Jernbanerådet tiltrædes af en repræsentant for Forbrugerrådet, men jeg har den grundlæggende opfattelse, at de, der er valgt i Folketinget og indstillet i Jernbanerådet, også på udmærket måde kan varetage forbrugernes interesser.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Ved første gennemlæsning er VS mere positiv end de tidligere ordførere, hvad angår spørgsmålet om at oprette et post- og teleråd i stil med det jernbaneråd, der eksisterer inden for DSB, og som ifølge forslagsstillernes mening jo altså skulle have sikret et godt informationsniveau både for organisationsrepræsentanter og politikere. Vi vil gerne under udvalgsarbejdet være med til, som Socialdemokratiet var inde på, at dykke noget mere ned i, hvad personaleorganisationerne i øvrigt måtte mene om det, men umiddelbart er vi positive.

Vi er 100 pct. positive over for, at Forbrugerrådet skal indgå i arbejdet både i Jernbanerådet og i det råd, der måtte blive lavet inden for Post- og Telegrafvæsenet. Og vi synes, at enhver form for argumentation om, at et råd skulle blive mindre arbejdsdygtigt, fordi der kommer et enkelt medlem mere ind, er noget pjat.

Ole Henriksen (SF):

Jeg takker for den noget begrænsede tilslutning, der har været til forslagene. Jeg skal være den første til at erkende, at det selvfølgelig ikke er store og revolutionerende forslag, men det, det handler om i sit væsen, er at skabe en ligestilling med DSB, så forbrugerne og politikerne får den størst mulige indsigt i disse store forretninger.

Jeg forstår på ministeren og en del af de borgerlige partiers ordførere, at man sådan set er meget godt tilfreds med den indsigt,

man gennem Jernbanerådet får i en stor organisation, der er vendt mod forbrugerne, men når det gælder Post- og Telegrafvæsenet, mener man åbenbart, at det ikke er nogen stor organisation, som er lige så forbrugerrettet som f.eks. DSB, og det synes jeg er en lidt forkert drejning. Selvfølgelig er P & T lige så forbrugerrettet som DSB, og begge de store statsforretninger er komplicerede og mangeartede i deres opbygning. Dengang man vedtog at nedsætte et jernbaneråd, var det med den motivering, at det er af betydning, at bl.a. den trafikpolitiske målsætning for Statsbanernes virksomhed kan drøftes i et sådant råd.

Er der ikke den samme målsætning og muligheder for tilsvarende drøftelser, når det gælder den anden store forretning, som hedder P & T? Det synes jeg i allerhøjeste grad der er. Sagen er, at informationsniveauet her i Folketinget med hensyn til det, der sker inden for P & T, vel er sådan, at 4-5 medlemmer har nogenlunde god indsigt og ved, hvad der foregår dér, i modsætning til hvad der gælder DSB. Der er altså et svælg, som vi mener absolut må udfyldes, og vi mener også, at informationerne både til forbrugerne og til Folketingets partier bør være på et højere niveau. Jeg ved godt, at vi har udvalget om offentlige arbejder og ministeren, som vi selvfølgelig kan stille alle spørgsmål, men forudsætningen for at stille spørgsmål må være, at man har kendskab til problemstillingerne.

Nu ser man i dag, at P & T er en udmærket forretning, der, så vidt jeg husker, giver 1,6 mia. kr. i overskud. Om det specielt er post- eller telesiden, der er vokset så voldsomt – det er vistnok mest postsiden – er det svært at sige. Men i pressemeddelelsen udtaler generaldirektør Würtzen også, at der i 1987 ikke bliver nogen brevpøststigninger, men at der bliver det i 1988. Det synes jeg sådan set var en meget interessant oplysning, idet det er herinde, man beslutter, om brevpøsten skal stige. Men det er generaldirektøren, der udtaler, at det forholder sig sådan, så der må altså være nogle andre kanaler, hvor man diskuterer den slags spørgsmål. Så der kommer altså i 1988, hvor vi forhåbentlig har en helt anden regering, et andragende om at få hævet portoen. Det er bare et lille eksempel, og det er fra i dag, på, hvordan der simpelt hen ikke er indsigt, og at denne